

de af en eller anden Grund ere imod, for at faa Brød til Mættelse af deres sultne Munde. Enhver, uden Hensyn til, om han er Socialdemokrat eller ikke, naar blot han findes som fattig i Kjøbenhavn, Købstæderne eller paa Landet, maa have den Hjælp, han trænger til, uden at der spørges, om den Nød, han er stædt i, hidrører fra Arbejdsløshed eller mere eller mindre er fremkaldt ved Bevægelser, som ikke burde have fundet Sted. Det beskæftige vi os ikke med, vi tage Nøden og Trangen, hvor den er, hjælpe saa godt vi kunne og sige: Det er i første Linie en kommunal Opgave, men Arbejdet kan blive saa svært, at det er nødvendigt, at Staten træder til. Det kan ske derved, at de fri Fattiggasser næst efter at faa kommunal Støtte ogsaa faa Statsstøtte og derefter hjælpe saa godt, de vide og kunne. Det er den bedste, sundeste og naturligste Maade, og der maa jeg sige til de Herrer socialdemokratiske Repræsentanter, der jo navnlig repræsentere kjøbenhavnske Kredse, at de maa virkelig finde sig i, at vi tale om, at Kjøbenhavn maa skaffe sig en Institution som den, vi have andre Steder.

Sabroe: Det er muligt, at det ærede Medlem for Horsens (Lyngsies) Udtalelser kunne fortolkes i den Retning, som de bleve fortolkede af den ærede sidste Taler, men det har sikkert ikke været Udtryk for det ærede Medlems Tanker eller Følelser i denne Sag, thi i den Henseende staaar han sikkert paa samme Stade som alle Socialdemokrater, at det, det gælder om, er ikke at afhjælpe en enkelt Nød inden for Arbejdernes Rækker i Tilfælde, hvor der er Trang til Stede, men det er at komme Arbejderne til Hjælp uden Hensyn til, om de tilhøre det ene eller det andet politiske Parti, uden Hensyn til, om de have Evne til at hjælpe sig selv eller ikke have kunnet hjælpe sig selv. Socialdemokraternes Forslag, som de foreligge her, tage Sigte paa saa vel at komme dem til Hjælp, som økonomisk have evnet og villet være med til i nogenlunde gode Tider at bidrage deres til, at de senere kunde faa Hjælp, men de tage ogsaa Sigte paa — og det sidste Forslag synes mig udelukkende at gøre det — at komme saadanne til Hjælp, der økonomisk ikke have Evne til i bedre Dage at kunne sætte hen til de Dage, der bød paa Nød og Fattigdom. Det er de socialdemokratiske Tanker, der ere udtrykte deri, og det er jo let at konstatere.

Hvis man kunde møde frem over for Socialdemokratiet og sige, at det intet havde gjort i de kommunale Repræsentationer, i hvilke de have Sæde, for at praktisere de Tanker, som ere udtrykte i det ene af de Lovforslag, som her ligger paa Tingets Bord, vil jeg være nødsaget til at resignere og give de Herrer Ret, men de socialdemokratiske Repræsentanter i de forskellige kommunale Raad have i Takt med den bedste og mest frisindede Del af Venstre og i Kamp med Højre og med Præsterne alle Vegne været med til at faa Tilskud bevilget af Kommunernes Midler ikke alene i Form af Tilskud til de fri Fattiggasser, men ogsaa i Form af Tilskud til Bispising af fattige Skolebørn osv. Jeg kan selvfølgelig bedst tale om den Kommune, hvor jeg selv har hjemme, og hvor jeg af mine Meningsfæller er valgt til Borgerrepræsentant, og jeg skal til Oplysning om vor Stilling og det Venstres Stilling, der findes i Aarhus Byraad, omtale, at de Bevillinger, der gennem Aarenes Løb have været ydede til Bekæmpelse af den Nød, der fremkømmes ved Sygdom, Arbejdsløshed og andre dermed beslægtede Aarsager, have været stadig stigende fra Aar til Aar. Da de vare meget smaa, var det i Kamp med Højre, og det er først efter gentagne og aarlange Kampe med dette samme Højre, at det er lykkedes os at føre frem paa vort aarlige Budget et Beløb af 6,000 Kr. til fattige Skolebørns Bispising og 6,500 Kr. til de fri Fattiggasser, foruden et Beløb til en Række af filantropiske Institutioner, som have lignende Opgaver. Men ikke alene i Aarhus, men ogsaa i andre Kommuner, alle de Provinskommuner, hvor Socialdemokraterne have mægtet at sætte deres egne Repræsentanter ind, vil man paa de aarlige Budgetter finde Beløb tildelte de fri Fattiggasser og de forskellige filantropiske Institutioner. I alle de Provinskommuner derimod, hvor Socialdemokratiet ikke er repræsenteret, er enten slet ingen Ting bevilget til disse Ting eller kun ganske smaa Beløb. Det er Socialdemokratiet i Forbindelse med Venstre i vore Provinskøbstæder, der har tvunget hele Borgerskabet til at se human og forstaaende paa Spørgsmaalet om de fri Fattiggasser. Det Spørgsmaal staaar i Øjeblikket for mig som det vigtigste, alene af den Grund, at jeg ser, at det i hvert Fald er det, der lettest og bedst lader sig gennemføre. Paa det Omraade har Demokratiet sejret, Højre kan ikke længere